

ŽUPANOV UVODNIK

Spoštovane občanke, spoštovani občani!

Čas hitro beži in je neusmiljen razsodnik. Vsak na svojem področju skušamo uresničiti čim več svojih zamisli in ambicij. Z njimi želimo prispevati tudi svoj delež za dobro vseh drugih, ki dajejo vsem našim prizadevanjem sploh smisel.

Zdaj je pred nami čas praznikov in praznovanj. Prihaja priložnost, da se vsaj za hip ustavimo, umirimo in da uredimo ideje, navdihe, načrte.

Občina Rače - Fram je skupnost ljudi in med seboj povezanih krajev. Diha svoj ritem in sama išče svoje mesto pod soncem, obenem pa je aktivno vpeta v vse regijske in slovenske tokove. Naši ljudje živijo na isti civilizacijski ravni z drugimi in se z njimi uspešno merijo na mnogih področjih. Razlogov za kakršno koli manjvrednost nimamo, ravno nasprotno - naši dosežki so povsem primerljivi z drugimi. Lahko bi celo rekli, da se uspešno gibljemo v ritmu, ki ga narekujejo čas in razmere.

Občine kot institucije, ki usklajuje vse dejavnosti in aktivnosti ljudi na finančni, organizacijski, formalni in čisto človeški ravni, pri vsem tem ni mogoče izvzeti, saj z zakonskimi in kadrovskega možnostmi, ki jih ima, aktivno sodeluje pri vsem, kjer mora in more ter kjer je potrebno. Lahko rečemo, da nam je z načinom dela, ki ga zdaj že nekaj let uresničujemo, uspelo ustvariti harmonijo in sodelovanje z mnogimi, četudi različnimi delovnimi partnerji in sodelavci. Seveda so med nami razlike: različne so potrebe, različni so ljudje, različna je politična, duhovna ali nazorska pripadnost, različne so izkušnje in različni so pogoji za življenje in delo. Toda to še ni razlog, da se ne bi hoteli ali znali uskladiti, se poiskati ali si pomagati.

V iztekajočem se koledarskem letu, v letu 2004, smo tako na območju občine Rače - Fram prenovili in obnovili veliko cest, vlagali v prenovu šolskega prostora, v kulturne in športne dejavnosti. V okviru možnosti (na primer s kreditnimi aranžmaji, z izobraževalnimi programi) pomagamo malemu gospodarstvu in kmetijstvu.

Živahno je življenje v društvih na različnih področjih, aktivni so socialni programi, vlagali smo, vlagamo in vlagali bomo v predšolsko vzgojo, nadaljujemo z izvajanjem ekoloških programov (izgradnja kanalizacije), veliko skrb namenjamo izboljšanju preskrbe z vodo, predvsem pa lahko rečem, da občanom zagotavljamo kvalitetno pitno vodo.

Seveda je še veliko dela neuresničenega in čaka, da mu z novim začetkom ter z domiselno in smiselno pripravljenimi delovnimi pogoji damo novega navdiha in poleta. Da bo temu res tako, ni nobenega dvoma.

Prav vsako leto, ob isti priložnosti, kot je ta, smo lahko s ponosom potegnili črto pod opravljenim delom in pripravili načrte za novo. In tako je tudi zdaj, ko se izteka deseto leto delovanja samostojne Občine Rače-Fram, kar za nas in tudi za vas, spoštovane občanke in spoštovani občani, ni in ne sme biti nepomemben jubilej. Najbolj razveseljivo je namreč prav dejstvo, da naša lokalna skupnost živi z vsemi svojimi občani, ki v njej sicer bivajo kot posamezniki, vendar niso brezbržni do tega, kako občina diha, kako je organizirana in kako deluje. Pri vseh večjih delovnih aktivnostih je živo občutiti interes občanov, njihov glas in njihov prispevek. Posebej želimo in nas veseli, da se občani aktivno vključujejo, da želijo biti obveščeni, da so zagnani in tudi kritični.

Drage občanke, dragi občani! V teh decembrskih in prazničnih dneh praznujte in se veselite vsega, kar nam je skupaj dobrega uspelo. Mirno se skupaj zazrimo v prijetno prihodnost, ki je nedvomno pred nami in ki jo bomo doživeli, če si bomo zanjo prizadevali. Veselje lahko najdemo samo drug ob drugem, v delu, ki nas vse na poseben način poveže, plemeniti in poživi.

Želim vam veselo praznovanje, prijetne božične in novoletne praznične dni.

Branko LEDINEK,
župan

POZDRAV UREDNICE

Dragi bralci in spoštovane bralke petindvajsete številke naših Novic, prijazen predpraznični pozdrav vsem skupaj!

"Vse v življenju se spreminja. Večne so le spremembe."

Ko takole premišlujem, kaj se je zanimivega zgodilo od prejšnjic do zdajšnjic, se mi dozdeva, da je morda najbolj omembe vredno to, da ga sedaj vendarle imamo - nov parlament, namreč. Čeprav je bilo pred letošnjimi oktobrskimi državnozborskimi volitvami vse več tistih, ki so si drznili javno napovedovati, da bo izid najnovejšega merjenja moči med levo orientiranimi in tistimi, ki se nagibajo bolj v desno, tesen, se vendarle zdi, da sta bili nad dejanskimi rezultati presenečeni obe strani - tako bivša vladajoča stranka, Liberalna demokracija Slovenije na čelu z Antonom Ropom, kot tudi njen tedanji najmočnejši opozicijski trn, Slovenska demokratska stranka pod vodstvom Janeza Janše. Merjenje ljudske volje je pokazalo, da se je v minulih štirih letih v miselnosti našega naroda spremenilo marsikaj. Čeprav se vsiljujejo številni vzroki, ki bi utegnili botrovati prepričljivemu preobratu od leve proti desni politični opciji in bo odkrita podpora volivcev spremembi politične drže pri nas nedvomno še lep čas burila duhove zmagovalcev in poražencev, za najrazličnejše eminentne analitike pa najbrž predstavlja enega večjih strokovnih izzivov, o njih ne bi rada sodila. Uvrščam se namreč v množico povsem navadnih smrtnikov in se za tozadevna poglobljena razmišljanja nikakor ne počutim dovolj poučena, še manj pa pristojna. Bržkone pa je s precejšnjo gotovostjo mogoče reči, da se je napletlo, kar se je počasi, a vztrajno napletalo in se zgodilo, kar se je prej ko slej imelo zgoditi. Večina slovenskih volivcev je namreč odločila, da je nesporni javnomnenjski favoritinji potekel rok užitnosti in da je napočil čas, da dobi priložnost druga stran. Zdaj so vse oči uprte v karizmatičnega in neumornega "večnega zbadljivca", ki je v vlogi premierja prav gotovo postavljen pred vse prej kot preprosto nalogo, njegove poteze pa so in bodo budno spremljane tako s strani tistih, ki v zameno za svoj glas pričakujejo boljši jutri, kot tudi onih, ki bodo po novem iz opozicijskih vrst budno prežali na napake novincev in nekoliko starejših "mačkov" v vladajoči desnosredinski koaliciji, popularno imenovani 3+1. Slednjo poleg predstavnikov zmagovite SDS sestavljajo še stranke s sorodnimi programskimi usmeritvami oziroma izvoljeni poslanci iz vrst preostalih pomladnih strank: Nove Slovenije ter Slovenske ljudske stranke, pridružila pa se jim je tudi Demokratična stranka upokojujencev.

Ne oziraje se na to, če ste volitve izkoristili kot priložnost za njihov bojkot ali sodite med manj kot polovico slovenskih volilnih upravičencev in upravičenk, ki pravico do izbire najvišjega odločitvenega organa v domovini razumemo kot državljansko dolžnost, je sedaj gotovo edina prava pot, da pred- in povolilni cirkus z vsemi komedijami in tragedijami vred potisnemo v ozadje, v ospredje pa postavimo skupne interese. Na širokem in mnogokrat razburkanem morju smo se namreč znašli v isti, majhni, težko opazni ladji, pred katero je - evropski zastavi navkljub - še dolga in naporna pot uveljavljanja, dokazovanja in samopotrjevanja. Na njej ni prostora za prenapeto prerivanje različno mislečih. Nanjo namreč preži mnogo nevarnosti in čeri, le od nas samih pa je odvisno, kako bomo krmarili med njimi. Če želimo doseči načrtovane, še neuresničene cilje, je najbrž edini primeren način, da mirno, strpno, dosledno, odgovorno, preudarno in državotvorno strnemo vrste. Pri narodu z manj kot dvema milijonoma prebivalcev, katerih število je še v upadanju, je pri tem pomemben vsak posameznik. Tisti, ki se zavzema za legalizacijo drog, javnih hiš in vseh podobno - hm - "naprednih" vplivov, ki se nam kot domnevna odrešilna bilka za izkoreninjenje najrazličnejših frustracij vsiljujejo z vseh vetrov... in oni, ki se mu ob takih razmišljanjih od groze megli pred očmi in se mu ob misli na posledice ježijo dlake. Tisti, ki načeloma nima nič proti genskemu inženiringu... in oni, ki v kloniranju človeških zarodkov in podobnih medicinskih eksperimentih vidi eno najstrašnejših pretečih zablod človeštva. Tisti, ki ga privlači misel na poroko z istospolnim partnerjem... in oni, ki se s svetom gejev, lezbijk, njihovih homoseksualnih želja in teženj ne more in pod nobenim pogojem noče sprijazniti. Vsak vpisan ter izbrisan. Tisti, ki v imenu dobrih midsosedskih odnosov zagovarja pomoč Hrvaški pri njenih prizadevanjih za vključitev v Evropsko unijo... in oni, ki bi vstop naše južne sosede v družčino petindvajseterice na nož pogojeval s predhodno ureditvijo spornih vprašanj med državama ter priključitev evropskim integracijam preprečeval in zaviral na vse pretege, četudi ob tem vse ribe v Piranskem zalivu nemudoma ležejo na hrbet. Tisti, ki meni, da je nauk o verstvih kot obvezni izbirni predmet primerna vsebina za novodobno slovensko šolo in delna rešitev za spreobrnjenje naše po večinskem mnenju v povprečju slabo vzgojene mladine... in oni, ki si verouka v šolah niti v najhujši nočni mori ne zna predstavljati in se z vsemi štirimi brani njegove uvedbe. Tisti, ki partizane neutrudno blati... in oni, ki jih že desetletja enako goreče poveličuje. Tisti, ki bi muslimanom brez predsodkov dovolil postaviti džamijo, častiti Alaha in opravljati spremljajoče verske (in še kakšne) obrede na manj obljudenem delčku svetovljanske Ljubljane... in oni, ki kot vkopano stoji na stališču, da v prestolnici ali kjerkoli drugje v deželici na sončni strani Alp za tako sumljivo početje pač ni mesta. Tisti, ki podpira Jožka Jorasa in v njem vidi nacionalnega heroja... in oni, ki se mu zdi, da se občasno gre neokusno in za nikogar koristno folkloro. Največ za našo blaginjo pa gotovo lahko naredi tisti zmeren in moder, ki se zaveda, da stvari praviloma nikoli niso zgolj bele ali črne. S prejle napisanim sem želela izpod preproge potegniti le nekatere najbolj očitne skrajnosti ter največje dileme, ki so burile duhove in nas v zadnjem času dokaj močno razslojevale. Če k temu prištejemo še dejstvo, da so volitve ljudi v osnovi razdelile na tiste, ki jim je vse skupaj brez veze, one, ki jih nek notranji glas vendarle v zadnjem hipu privede do volilnih skrinjic, ob katerih morda še malo pomencajo v dilemi, koga pravzaprav obkrožiti ter, nenazadnje, na zdravo, zavedno volilno telo, ki zadevo vzame zares in se ga volilni rezultati v večini primerov tudi temu ustrezno dotaknejo, potem je jasno, da ni možnosti, da bi se vrnilo enoumje in da bi nam kdaj postalo dolgčas. Pa bodi dovolj o tem. Preden se preselim k manj delikatnim temam, naj tistim kandidatom za poslance, ki se niso uvrstili v parlament, zaželim več sreče na prihodnjih volitvah, njihovim "sotekmovalcem", ki so s svojimi dosedanjimi dejanji ustvarili več zaupanja, imeli boljšo taktiko in več sreče ter (p)ostali poslanci, pa čestitam k izvolitvi in želim uspešno, konstruktivno in plodno delo.

"Če ste tako prijazna, izjemno čutna, prijetna in lepa občina, kot je lep, prijeten, izjemno čuten in prijazen vaš časopis *Novice Občine Rače-Fram*, potem vam lahko samo s spoštovanjem čestitam in zaželim, da se ne pokvarite," me je konec septembra čakalo zapisano v enem izmed prejetih elektronskih sporočil, ki je bilo podpisano z imenom, ki mi je zvenelo povsem neznano. Ko sem kratko in jedrnatno vsebino prebrala, se mi je po srcu razlila prijetna toplota, hkrati pa me je zanimalo, kdo je pravzaprav avtorica zapisa. Poizvedovanje je postreglo z zanimivim odgovorom, na katerega sama najbrž zlepa ne bi pomislila. Namreč: po lanskoletnih Nazarjah sem se letos s kolegicama znova z veseljem udeležila srečanja lokalnih časopisov Slovenije, ki je potekalo 24. septembra 2004 v deževni Postojni in se je zaključilo s petjem izjemnih ženskih glasov tria Carena v najbolj oblegani slovenski kraški jamski lepotici. Delovni del je odlikoval zanimiv izbor tem z znanimj nosilci. Uveljavljen, cenjen, dolgoletni novinar TV Slovenija Jure Pengov, Ali H. Žerdin (Mladina) in Nenad Glücks (Žurnal) ter zveneča imena slovenskih mojstrov fotografije - samostojna fotografa Joco Žnidaršič in Rafael Marn ter Delovi fotografi Ljubo Vukelič, Tomi Lombar in Jure Eržen so tisto, kar je 8. srečanju lokalnih časopisov Slovenije dalo dodatno težo in za kar smo udeleženci letošnjemu organizatorju, Notranjskim novicam, posebej hvaležni. Ko smo Milena, Olga in jaz že nekajkrat po dolgem in počez prekrizarile Postojno in nato v kdo ve katerem poskusu vendarle uspele najti dovoz na avtocesto, smo bile prežete s potrditvijo in poudarjanjem že znanega in upoštevanega. Naj bistvo slišane strnem v nekaj poglobitvenih točkah:

- Jedro kakovostnega tiskanega medija je njegova VSEBINA. Ta mora biti preverjena, primerno predstavljena in vsestransko ustrezajoča dejanskemu stanju. Novinar in tudi kak drug pisec v nobenem primeru ne sme podleči nikakršnim nizkotnim interesom in se mora zavedati, da nanj nenehno preži nevarna moda podtikanja dezinformacij.
- OBLIKA in VIDEZ celotne publikacije poleg kakovostnega tiska naredita močan, mnogokrat celo odločilen vtis na uporabnika. Všečna naslovnica, denimo, deluje kot magnet, zato trud za "lepo obleko" nekega časopisa ni proč vržen čas in denar.
- Brez ustreznih in skrbno izbranih slikovnih prikazov pri kakovostnem članku preprosto ne gre. FOTOGRAFIJA je potrebna, ker nobene zgodbe ni mogoče docela zaokrožiti z besedami, vizualna upodobitev pa omogoča najpopolnejšo potešitev naše radovednosti.

No, da se vrnem na začetek te strani... Priznanje našemu časopisu, kot sem ga citirala, smo dobili od osebe, ki je na nek način povezana s srečanjem v Postojni. Tam so ji na mizi, ki smo jo udeleženci iz vse Slovenije dodobra založili s časopisi in propagandnim materialom iz lokalnih okolij, od koder smo prišli, na prvi pogled menda najbolj "v oko padle" prav naše *Novice* - tiste, ki so izšle septembra letos. Ko jih je doma še podrobneje pregledala, je začutila, da nam mora nekaj optimističnega sporočiti. Ni kaj, tak kompliment človeku res polepša dan in vlije novih moči. Zato: najlepša hvala, gospa Majda, in lep pozdrav na Dolenjsko!

"Sprva sta bili dve poti, ki sta šli vsaka po svoje, potem sta dolgo potekali druga ob drugi, sedaj pa se združujeta v eno samo," je zgovorno in simpatično pisalo na poročnem vabilu. Ne na katerem koli. Govorim o dogodku, ki je med našimi občani nadvse močno odjeknil. Novica o najslavnejši občinski poroki je bila vse odtlej, ko je tik pred zdajci prodrla v javnost, deležna nemajhne pozornosti. Vrhunec pa je seveda dosegla lepo sobotno popoldne, 23. oktobra 2004, ko sta se na grajskem dvorišču v vlogi ženina in neveste pojavila naš župan in članica našega uredništva. Ko sta izrekla prepričljivi "da" v Beli dvorani in preživela plohe riža, sta se s pričama ter ostalo svatovsko družino podala veselemu neuradnemu delu gostije naproti. V posebno čast mi je, da sta opolnoči prav v moj rojstni dan prvokrat zaplesala kot mož in žena. Naj se na tem mestu (čeprav zaradi redkih izidov *Novic* že z nekaj časovne razdalje) še enkrat pridružim številnim čestitkam in dobrim željam ob njuni odločitvi, da dolgoletno ljubezen ujameta v zlat obroček, ter seveda: Branko in Smiljanka Ledinek, naj se vama in celotni družini izpolnijo zakonska pričakovanja. Vso srečo na skupni poti!

"Ta svet je lep, če nekemu nekaj daš, ta svet je lepši, če koga rad imaš, če roko stisneš komu, ki ga kaj boli, ta svet je lep, če si človek do ljudi."

Pijačo, za katero potrebujemo pecljate kozarce, sicer pijem le izjemoma, a praznični december je brez dvoma dovoljšen razlog, da z njo nazdravim. Nazdravim slovesu od leta, ki bo kmalu odkorakalo v preteklost ter letu, v katerega bomo kmalu vstopili. Predvsem pa, da nazdravim vam, spoštovani soustvarjalci in prijatelji našega časopisa. Obenem se vam zahvaljujem za vse, kar ste v tem času bronamerne povedali o *Novicah* in koristnega storili zanje; tega ni bilo malo. Tudi v bodoče želim, da ne dovolimo, da bi sanje, ki jih imamo za prihodnost, pobegnile iz našega dosega. Pred zaključkom tega uvodnega pozdrava pa naj vsem bralcem in bralkam 25. številke našega glasila prenesem lepe praznične želje in prisrčne pozdrave od vseh nas, ki za vas beležimo čas.

Želim vam vesel, radosten božič ter lepo slovo od najbolj deževnega leta v zgodovini slovenske samostojnosti, v prihajajočem petem letu tretjega tisočletja pa naj se vam izmed milijona želja izpolni ena - tista, ki jo nosite najgloblje v srcu, ki vas najpogosteje spremlja v mislih in odpira vrata v izpolnitev vseh preostalih.

Prijetna praznična druženja, vse dobro, naužijte se zimske idile in na svidenje do pomladno cvetočih trat!

Simona ANTOLIČ, odgovorna urednica

Spoštovani občani, drage občanke!

Čeprav bodo naslednje Novice izšle šele prihodnje leto, marca, torej na pragu pomladi, so naše misli že usmerjene k pripravi nove številke.

Vabimo vas, da sodelujete s svojimi prispevki, ki jih pričakujemo najkasneje do ponedeljka, 21. februarja 2005.

Uredništvo

NOVICE OBČINE RAČE-FRAM; javno glasilo

Letnik VII, številka 25 - 4/2004; v Račah, decembra 2004 (poština plačana pri Pošti 2327 Rače)

Odgovorna urednica in lektorica:
Uredniški odbor:

Simona ANTOLIČ
Lidija BELCA, Smiljanka LEDINEK, Anita TRGLEC

Naslovnica:
Fotografije:

Jernej ANDROMAKO
Nepodpisane fotografije so posneli avtorji člankov.

Izdajatelj:
Naslov uredništva:

Občina Rače-Fram, Grajski trg 14, 2327 Rače
Uredništvo Novic Občine Rače-Fram
Grajski trg 14, 2327 Rače, tel.: 02 609-60-15, fax: 02 609-60-18
e-mail: simona.antolic@race-fram.si
spletna stran: www.race-fram.si

Računalniški prelom:
Tisk:

Grafični studio GOGI, Prečna 9b, Maribor
Tiskarna ROJKO d.o.o., Ptujška c. 80, Rače

Glasilo je tiskano v 2500 izvodih in ga prejmejo vsa gospodinjstva v občini Rače-Fram brezplačno.

Vsi prispevki, ki jih pošiljate za objavo, morajo biti lastnoročno podpisani, razvidna naj bosta kraj in datum pisanja. Prispevek opremite z naslovom, navedite avtorja besedila in fotografij. Če pišete v imenu skupine ljudi - zavoda, društva, politične stranke in podobno, opremite dopis z žigom in podpisom odgovorne osebe. Poleg prispevka, če imate le možnost, oddajte tudi zapis na disketi.

Uredništvo si pridržuje pravico do krajšanja člankov in spremembe naslovov. Ponatis celote ali posameznih delov glasila je mogoče le s predhodnim pisnim dovoljenjem. Nenaročenih fotografij ne vračamo.

Javno glasilo Novice Občine Rače-Fram je vpisano v razvid medijev pri Ministrstvu za kulturo RS, pod zaporedno številko 52. Za glasilo se plačuje 20 % DDV.

Najbrž ga ni človeka, ki si ne bi želel biti srečen. Sreča je tudi pojem, ki je rdeča nit najrazličnejših voščil. In prav sreča je tista, ki jo sebi in drug drugemu največkrat zaželimo ob vstopu v novo leto.

Ali ste vedeli, da se da preveriti, ali smo resnično srečni? To je mogoče storiti s pomočjo definicije duševnega zdravja (po ameriškem psihiatru dr. Williamu Glasserju), ki srečo opredeljuje kot občutek, da nas svet potrebuje. Takole pravi: "Če povsem ustrezate tej definiciji, potem ste duševno zdravi in uživata v družbi večine znancev, zlasti pa s pomembnimi ljudmi vašega življenja, na primer z družino in s prijatelji. Na splošno imate radi ljudi in ste še kako pripravljeni pomagati nesrečnemu družinskemu členu, prijatelju, sodelavcu k boljšemu počutju. V vašem življenju večinoma ni večjih napetosti, veliko se smejite in redko čutite kakšne bolečine, ki jih toliko ljudi sprejme kot neizogiben del življenja. V življenju uživata in vam ni težko sprejeti dejstva, da so ljudje različni. Zadnje, kar vam pride na misel, je kritiziranje in poskus spreminjanja drugih. Ste ustvarjalni in najbrž izkoriščate več svojih potencialov, kot se vam je sploh zdelo mogoče. Kadar se pojavijo težave, ste sicer nesrečni, vendar se trudite s tem nekaj narediti."

Želimo vam vesel božič, v letu 2005 pa, da bi znali velike probleme spreminjati v majhne, majhne pa v nikakršne. Veliko sreče!

Lidija, Anita, Smiljanka in Simona iz uredništva Novic